

Til lovforslag nr. L 231 og L 232. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 19. maj 1987

Betænkning

over

I. Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige

(Ændring af revisionsbestemmelse og udvidet ret til arbejdstilbud)

II. Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Udskydelse af revisionen af bestemmelsen om forlænget dagpengeret)

Udvalget har behandlet lovforslagene i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlig henvendelse fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd.

Udvalget har behandlet lovforslagene sammen med forslag til folketingsbeslutning om forbedrede muligheder for ledige til at fuldføre en uddannelse (B 36). Beretning over dette beslutningsforslag er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag til det under II nævnte lovforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indtiller *udvalget* det under I nævnte lovforslag til *vedtagelse uændret* og det under II nævnte lovforslag til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder det beklageligt, at regeringen efter over 2 års offentlig debat om det under I nævnte forslag endnu ikke har formået at udarbejde forslag til den i loven bestemte revision, som skulle finde sted i indeværende folketingssamling.

Regeringen har vist sig handlingslammet og beslutningsudygtig, når denne kæmpefiasko skulle ændres.

Det er endvidere mindretallets opfattelse, at flertallet (regeringen og Det Radikale Venstre) ikke har formået at erkende denne eklatante fiasko, som blev kaldt 80ernes reform i 1985, da ordningen blev gennemført. Flertallet har ikke ønsket at fremlægge sine tanker om, hvad der skulle afløse denne fiasko så kort tid før valget, men alene udtrykt ønske om at offentliggøre »sigtelinjer« i regeringens åbningstale til oktober.

Mindretallet har på baggrund af de mange undersøgelser, der er lavet vedrørende denne lov, også regeringens egne undersøgelser, fremsat forslag til, hvorledes loven bør ændres, så den kan blive de ledige og samfundet til gavn i fremtiden.

Mindretallet har til det under II nævnte lovforslag undladt at fremsætte ændringsforslag. Dette er gjort, fordi mindretallet for mindre end tre uger siden fik forkastet ændringsforslag til regeringens lovforslag om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænget dagpengeret) (L 151) om, at ingen måtte overgå til forlængede nedsatte dagepenge før efter lovens revision.

Mindretallet fremsætter den 21. maj 1987 et beslutningsforslag om ændring af arbejdstilbudsloven, hvori der lægges vægt på, at de langtidsledige får relevant vejledning og rådgivning samt sammenhængende job- og uddannelses tilbud, som relaterer til fremtidens arbejdsmarked, og at de forlængede nedsatte dagpenge samtidig fjernes.

Mindretallet har i det nævnte forslag taget udgangspunkt i resultaterne fra de undersøgelser, der er foretaget af LO/FTF/AC, AUC, Socialforskningsinstituttet, samt den undersøgelse, regeringen har fået iværksat af det private konsulentfirma T. Bak Jensen, som alle entydigt har givet udtryk for samt sat tal på den nuværende ordnings ubrugelighed.

Mindretallet vil stemme for lovforslagene ved 3. behandling, fordi de udsætter det tidspunkt, hvor lovens bestemmelser vil kaste de langtidsledige i den sociale massegrav.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan støtte, at revisionen af lovgivningen om uddannelses tilbud til langtidsledige udsættes, fordi der ved udsættelsen samtidig gives endnu et arbejdstilbud til de langtidsledige.

Mindretallet vil gerne medvirke til, at der skabes mulighed for, at reglerne om uddannelses tilbud og arbejdstilbud revideres på en sådan måde, at ordningen kan få succes.

Mindretallet har aldrig lagt skjul på, at det har været katastrofalt for ideen om, at de arbejdsløse skal have uddannelsesmuligheder, at disse regler blev kædet sammen med reglerne om nedsatte dagpenge, og der skal ikke være tvivl om, at mindretallet finder, at reglerne om nedsatte dagpenge skal fjernes.

På den anden side finder mindretallet, at arbejdsløse skal have mulighed for at få uddannelse i det omfang, de ønsker.

Socialistisk Folkeparti har i forslag til folketingsbeslutning om forbedrede muligheder for ledige til at fuldføre en uddannelse (B 36) nærmere redegjort for, hvad der efter partiets opfattelse som minimum bør tages af initiativer på dette område.

Et tredje mindretal (Venstresocialisternes medlem af udvalget) beklager stærkt, at regeringen og Det Radikale Venstres aftale om udskydelse af revisionen af uddannelses- og iværksætterydelsen og de i konsekvens af

denne aftale to fremsatte lovforslag, slår begrebet »nedsatte dagpenge« fast i arbejdsløshedsforsikringen.

Venstresocialisternes grundholdning er, at når der ikke er arbejde at få, skal den arbejdsløse selvfølgelig have maksimale dagpenge, ligegyldigt om det drejer sig om lang tid. Det er ikke den enkelte arbejdsløses skyld, at der mangler arbejde. Det er derfor ikke de arbejdsløse, der er noget i vejen med, men manglen på arbejdspladser, der skal tages fat på.

Begrebet »nedsatte dagpenge« slås som sagt fast, og den gruppe, som ikke har fået timer nok i første arbejdstilbud, ender på nedsatte dagpenge.

Ændringsforslag om at sikre denne lille gruppe er flere gange blevet stemt ned inden for de sidste par måneder, og det ligger dermed fast, at regeringen og Det Radikale Venstre synes, det er i orden, at et uheldigt sammentræf af børns sygdom med frihed for egen regning, skæve helligdage og egen korterevarende sygdom i perioder i et 7 måneders offentligt arbejdstilbud kan føre til, at personer i et arbejdstilbud får for få timer og således ender på nedsatte dagpenge.

I forbindelse med udskydelsen af revisionen er det selvfølgelig godt, at den allerstørste gruppe med det ekstra arbejdstilbud ikke kommer på nedsatte dagpenge, og derfor støtter VS lovforslagene.

Ændringsforslag

til

II. Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Udskydelse af revisionen af bestemmelsen om forlænget dagpengeret)

Til § 1

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) I den foreslåede § 118 udgår »§ 1 i lov nr. 000 af 00. 1987 om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige«, og i stedet indsættes: »§ 9, stk. 1, nr. 4, i lov om arbejdstilbud til ledige«.

Bemærkninger

Ændringsforslaget er af teknisk karakter.

Bo Kristensen (KF) fmd. Henning Andersen (KF) Bodil Dahl Christensen (KF)

Jette Thomsen (KF) Lennart Larson (V) Tørnæs (V) Bollmann (CD)

Kofod-Svendsen (KRF) Jytte Andersen (S) Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S)

Søren B. Jørgensen (S) nfmd. Kaj Poulsen (S) Lilli Gyldenkilde (SF)

Ole Henriksen (SF) Elisabeth Bruun Olesen (VS) Estrup (RV)

Partiet FP havde ikke medlemmer i udvalget.

Beretning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 19. maj 1987

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om forbedrede muligheder for ledige til at fuldføre en uddannelse

[af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Under udvalgets behandling af beslutningsforslaget har der kunnet konstateres enighed om, at problemet med langtidsledige især er et kvinde- og et uddannelsesproblem.

Udvalget har endvidere bemærket, at arbejdsministeren under 1. behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige (Ændring af revisionsbestemmelse og udvidet ret til arbejdstilbud) (L 231) og forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udskydelse af revisionen af bestemmelsen om forlænget dagpengeret) (L 232) udtalte:

»Derefter vil vi – i god tid inden valget – i fællesskab med Det Radikale Venstre diskutere sigtepunkter. Vi vil sågar også diskutere i forbindelse med disse sigtepunkter, om der i de forslag, der tidligere er fremsat her i Folketinget fra alle mulige partier, er noget, som vi mener vi kan bruge i den nuværende situation . . .«.

I udvalget er der enighed om, at det afgørende ved revisionen er, at de langtidsledige får vejledning på en sådan måde, at de reelt motiveres for en uddannelse, der kan føre dem ud på det almindelige arbejdsmarked.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) har tilsluttet sig teksten i udvalgets beretning, men er af den klare opfattelse, at der ved en revision af loven skal lægges vægt på, at reglerne om forlængede dagpenge skal falde bort, samt at der i stedet for de nugældende arbejdstilbud skal oprettes muligheder for at kombinere uddannelses- og arbejdstilbud, således at de ledige får mulighed for at se sammenhængen mellem lovens tilbud og det arbejdsmarked, der tegner sig i fremtiden.

Ligeledes er det mindretallets opfattelse, at uddannelses tilbuddene bør have en varighed af op til 4 år, således at de ledige med den dårligste uddannelsesbaggrund får mulighed for at deltage i en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Mindretallet henviser i øvrigt til mindretallets eget forslag, der fremsættes i Folketinget den 21. maj 1987, som efter mindretallets opfattelse er den eneste rimelige vej ud af 80'ernes fiasko, gennemført af regeringen og Det Radikale Venstre.

Et *andet mindretal* (Venstresocialisternes medlem af udvalget) skal som supplement til udvalgets beretning fremføre, at det for VS i forbindelse med revisionen er afgørende,

– at begrebet nedsatte dagpenge forsvinder fra arbejdsløshedsforsikringen,

- at retten til at uddanne sig træder i kraft ved arbejdsløshedsperiodens start eller så hurtigt som muligt herefter,
- at de nuværende 2 år forlænges, så der bliver tid til uddannelse på uddannelses-
- ydelse i flere år,
- at retten til flere arbejdstilbud genindføres, så længe 26-ugers reglen eksisterer i dag-pengelovgivningen.

P. u. v.
Bo Kristensen
formand

Til beslutningsforslag nr. B 36. Beretning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 19. maj 1987

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om forbedrede muligheder for ledige til at fuldføre en uddannelse

[af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Under udvalgets behandling af beslutningsforslaget har der kunnet konstateres enighed om, at problemet med langtidsledige især er et kvinde- og et uddannelsesproblem.

Udvalget har endvidere bemærket, at arbejdsministeren under 1. behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige (Ændring af revisionsbestemmelse og udvidet ret til arbejdstilbud) (L 231) og forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udskydelse af revisionen af bestemmelsen om forlænget dagpengeret) (L 232) udtalte:

»Derefter vil vi – i god tid inden valget – i fællesskab med Det Radikale Venstre diskutere sigtepunkter. Vi vil sågar også diskutere i forbindelse med disse sigtepunkter, om der i de forslag, der tidligere er fremsat her i Folketinget fra alle mulige partier, er noget, som vi mener vi kan bruge i den nuværende situation . . .«.

I udvalget er der enighed om, at det afgørende ved revisionen er, at de langtidsledige får vejledning på en sådan måde, at de reelt motiveres for en uddannelse, der kan føre dem ud på det almindelige arbejdsmarked.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlem-

mer af udvalget) har tilsluttet sig teksten i udvalgets beretning, men er af den klare opfattelse, at der ved en revision af loven skal lægges vægt på, at reglerne om forlængede dagpenge skal falde bort, samt at der i stedet for de nugældende arbejdstilbud skal oprettes muligheder for at kombinere uddannelses- og arbejdstilbud, således at de ledige får mulighed for at se sammenhængen mellem lovens tilbud og det arbejdsmarked, der tegner sig i fremtiden.

Ligeledes er det mindretallets opfattelse, at uddannelsestilbudene bør have en varighed i op til 4 år, således at de ledige med den dårligste uddannelsesbaggrund får mulighed for at deltage i en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Mindretallet henviser i øvrigt til mindretallets eget forslag, der fremsættes i Folketinget den 21. maj 1987, som efter mindretallets opfattelse er den eneste rimelige vej ud af 80ernes fiasko, gennemført af regeringen og Det Radikale Venstre.

Et *andet mindretal* (Venstresocialisternes medlem af udvalget) skal som supplement til udvalgets beretning fremføre, at det for VS i forbindelse med revisionen er afgørende,

- at begrebet nedsatte dagpenge forsvinder fra arbejdsløshedsforsikringen,
- at retten til at uddanne sig træder i kraft ved arbejdsløshedsperiodens start eller så hurtigt som muligt herefter,

- at de nuværende 2 år forlænges, så der bliver tid til uddannelse på uddannelsesydelse i flere år,
- at retten til flere arbejdstilbud genindføres, så længe 26-ugers reglen eksisterer i dagpengelovgivningen.

P. u. v.
Bo Kristensen
formand